

Pismo naših smučarjev iz Villarsa

Danes dopoldne tekmujejo na 18 km

Villars, malo, krasno zimovišče v francoski Švici je te dni prizorišče velikih smučarskih tekmovanj. Od 14. do 16. januarja se tu vršijo švicarska akademika smučarska prvenstva, obenem internacionalna prvenstva vseh držav.

Po dolgem nabiranju, prosjačenju in po raznih intervencijah na nešteti mestih, se je nabralo toliko denarja, da je bila omogočena udeležba vsaj najmanjšemu številu jugoslovanskih akademikov na tekmah. 9. januarja v zgodnjih jutranjih urah je zapustila jugoslovanska akademika reprezentanca Ljubljano in se podala na dolgo pot. Reprezentanco tvorijo Močnik Cveto, ki nas bo zastopal v teku na 18 km, Beve Edo, ki bo nastopil v soloskih ter Heim Hubert in Novak Joža, ki nastopata v alpskih disciplinah. Ekipo vodi Miran Fux.

V ponedeljek zjutraj je prišlo naše zastopstvo v Villars in je bilo nastanjeno v Hotelu Chamoisire v Chesièresu, to je vasi, ki leži tik Villarsa. Tu ni niti en prazne sobe, vsi hoteli so prenapolnjeni, zato smo mogli mi, kakor tudi Švicarji, odrediti v sosednji Chesières. Imamo pa stalno avtobusno zvezo in smo v treh minutah v centru in to brezplačno.

V Villarsu najdeš, kakor v vseh drugih švicarskih zimoviščih, tako v St. Moritzu, Mürrenu, Davosu itd., nekaj starih kmečkih hiš, poleg teh pa par ogromnih hotelov, preskrbljenih z vsem. Prenapolnjenost Villarsa je zaradi njegove ugodne lege popolnoma razumljiva. Ljudje iz Zeneve, Lausanna, Montreauxa in bližnjih francoskih mest je pač to najbližje zimovišče. Več kakor Švicarjev in Francozov je pa tu Angležev, ki so popolnoma zasedli Villars. Kamor prideš, slišiš samo angle-

ščino, tako v hotelu, na cesti, na terenu, na železnici itd. Ni se treba čuditi, če so si Angleži izbrai Villars za mesto gojenja zimkega športa, kajti tu najde človek vse, kar hoče. Tereni so tu idealni: od najlažjih za začetnike do najtežjih za najbolj izvežbane smučarje. Tu je železnica na zobe, ki pripelje smučarja do višine 2000 m. Počasi se pomikajo ti vozovi proti vrhu, ¼ ure rabi za premaganje višinske razlike 800 m. To je zelo veliko v primeru s Chamonixom ali za Ga-Pa-om, kjer te žična železnica v pičlih petih minutah pripelje na 1000 m višje ležeče mesto. Ljudje se pač tudi tu držijo načela, da se je boljše slabo voziti, kot pa dobro hoditi.

Poleg smučarjev so tu zadovoljni tudi drsalci. Tu je tudi proga za bob.

Se dve novosti za smučarje najdemo tu: to so tako imenovani

fumi-ski in tele-ski.

Od končne postaje Bretaye te pripelje fumi-ski v kratkem času v višino 2200 m. Fumi-ski so zelo velike sani, ki so naložene s smučarji in smučkami in jih vlečejo vrvi do te višine. Od vrha pa ima smučar potem na izbiro deset različnih prog za smuk. Na nasprotni hrib pa vleče smučarje v višino tako imenovani tele-ski. Pri tej napravi drži ena zanka smučarja okrog pasu, za drugo zanko se sam drži in vleče tako smučarja, ki stoji na smučkah, v višino. To je zelo udobno za smučarje vseh razredov in so tega najbolj veselili slalomisti. Slalom je n. pr. postavljen na strmini z višinsko razliko 200 m, tekmovalci pa pridejo po absolutnem slalom-teku v kratkem času zopet na startno mesto.

KINO

Kdo se ni čul o slavnem detektivu Sherlock Holmesu? Kdo se ni bra o njegovih neustrašnih podvigih proti londonskim zločincem? Sliherni človek je z navdušenjem čital njegova dela — In eno takih del je prikazano v filmu

SLOGA

V glavnih vlogah Trude Marlen in H. Speelman — Ne zamudite prilike, da si ogledate še danes ta velikan kriminalnega filma.

Telefon 27-30

Predstave danes ob 16., 19.15 in 21.15 uri, jutri ob 10.30, 15., 17., 19. in 21. uri

Dama v sivem

Filmi

»Dama v sivem« (Kino Sloga). Poplava kriminalnega filma je v zadnjem letu kar precej splahnela, odnosno se ni javljala na sporedih ljubljanskih kinematografov. Reči se sme, da se je te vrste film precej preživel, ker ni mogel sproti izdelati toliko zares dobrih kriminalnih filmov, da bi držal v napetosti tisto občinstvo, ki se ob kriminalnem filmu najbolj zabava. Zadnja leta so edini Francozi z vso fineso in prožnostjo naredili nekaj takih filmov, za njimi pa še Amerikanci v seriji znanih filmov Charlie Chana. »Dama v sivem« ima v snovi in zasnutku dejanja vse pogoje, da bi lahko nastal dober kriminalni film. Ali... če pride kaj v roke neveseljih rajhovskih igralcev in režiserjev, potem... Človeku se vsiljuje čezdalej bolj neugodno mnenje o nemškem filmu. Če sodimo po »Dami v sivem«: režije ni, če pa se kje pojavi, kvari in ne gradi. Igralci — kakor da bi bili brez duše in bi jih nekdo sukal kakor lutkarske figure. Neokretni, težki, brez doživljanja, zato tudi skrajno neprepričljivi v svoji igri. Glavni junak pa je sploh nemogoč. Dejanje se predstavlja tako nesrečno, da se velikokrat ne da razpoznati, zakaj je ta in ta oseba sploh nastopila in kakšno zvezo ima z dejanjem. Za mnoge prizore sploh ne veš, čemu so vrnjeni v film. Vzročne zveze s celoto nimajo. Film predstavlja silno medlo delo nemške filmske tehnike, revno po igralski moči, režiji, po sliki in — brez vsakega tempa, ki je eden glavnih predpogojev kriminalnega filma.

»Opasni ljubimec« (Kino Ideal). Špet delo režiserja Marca Allegreta, Gaby Morlay, Marie Glory, Luguet in Guisot: dve ženski, dva moška. Vsebinska filma v dveh, treh stavkih: mož in žena se ločita, ker se v zakonu stalno prepirata. V novem zakonu pa jima je obema žal, ker se imata še vedno rada. Po nešteti obratih, po zblizanju in novih burjah končno najdeta zatišje v prvotnem zakonskem pri- stanu. Cowardova družabna komedija, preprosto koncipirana, za razplet že v začetku, ko se v eks- poziciji pokažeta oba para, jasna in rešena, toda obvarovana po okretnem duhu; delo je primerno prej za oder kot za film. Allegret je pri obravnavi pravilno ohranil odski element. Igra glavnih dveh igralcev je živa, duhovita, v nekaterih scenah nadvee izdelana in prepričljiva. Dialog je zgoščen, poln presenetljivih okretov; za počasnejše glave si kar preveč naglo slede nepričakovane domiselne in do- vtipi, tako da širše občinstvo ne more o praviem času razumeti poante, ampak se smeje le ob konkret- nejših komičnih situacijah. Delo je režirano lahko, z graciozno eleganco in s finim smislom za ironijo.

Tatvina poštne vreče

Belgrad, 14. januarja. Neznana oseba v uni- formi policijskega komisarja in v spremstvu nek- kega civilista je v noči med 31. decembrom 1937 in 1. januarjem 1938 z listinami, natipkanimi na pisalnem stroju, opremljenimi s ponarejenimi pečati in štampiljkami uprave mesta Belgrada, kabinetnega ministristva za ptt. in pošte Bel- grad 2 ter s ponarejenimi podpisi šefov držav- nih uradov znala preslepiti uradnika ambulantne pošte Belgrad-Ljubljana in dežurnega promet- nega uradnika v Rumi, da sta jima izročila vre- čo z denarnimi pismi. Preiskava je ugotovila, da sta sleparja tako odnesla v gotovini 238.750 din. Prav tako je nedvoumno ugotovljeno, kdo je izdelal omenjene štampiljke in pečate. Sleparja sta blizu železniške postaje v Rumi vrgla del zavoja denarnih pisem, policijsko čepico, poli- cijski meč s pasom in komisarske epoletke proč.

Člani Akademskoga pevskega zbora se jutri udeležijo skupno pogreba zho- rovega univerzitetnega zastopnika univ. prof. dr. Alfreda Šerka. Jutri dopoldne ob 9.30 se zberemo k najni pevski vaji v balkonski dvo- rani na univerzi. Človeku, ki je vedno posvetil nam vso svojo skrb in je s požrtvovalnostjo in velikim veseljem spremljal naše delo, izkazimo zasluženost čast!

Monumentalni večerfilm po slovitem romanu, ki izhajajo v našem listu!

Danes premiera!

POROČNIK INDIJSKE BRIGADE

Glavne vloge: Olivia de Havilland in Errol Flynn
Predstave danes ob 16., 19.15 in 21.15 uri, jutri v nedeljo ob 15., 17., 19. in 21.15 ur. Vstopnice rezervirajte, ker je zanimanje za ta spored ogromno!

KINO UNION

Telefon 22-21

V nedeljo ob 10.30 matineja

Kraljev tenor

Zabavna opereta po »Kočičja iz Lonjumeau«
W. Eichberger L. Englich L. Slezak

Drzna dejanja „finančnega komisarja“ in prevaranta

Ponarejal je hranilne knjižice ter delal po kmetih hišne preiskave

Maribor, 14. januarja.

Pred malim senatom mariborskega sodišča se je znašel danes dopoldne na obtožni klopi mlad, komaj 22leten fant, ki ima pa za seboj že pestro zločinsko kariero ter kaže neverjetne talente za prevare in goljufije. Obtoženec je posestniški sin Janez Marič iz Prekmurja. Lani je dajal obilo skrbi upravi Poštne hranilnice, ker je ponarejal vloge v njenih hranilnih knjižicah ter je z uspehom dvigal večje zneske pri raznih poštah uradov. Zlasti pa se je lani proslavil s svojimi nastopi kot finančni komisar v Slovenskih goricah, kjer je vršil kar na svojo pest hišne preiskave pri kmetih ter jim zaplenjal denar, češ da niso plačali davkov. Marič je spravil na založno klop tudi 33letnega Leopolda Lozarja iz Ormoja in 22letnega Franca Jagodiča iz Maribora. Poleg teh pa sta bila soobtožena tudi 50letni Alojz Brumen iz Pernie ter njegov 27letni sin Karel Brumen, ki pa nista prišla k razpravi.

Janez Marič se je spomladi leta 1936 vrnil iz Skopja, kjer je bil tri leta zaprt v ječi. Nastanil se je v Ptuj kot razvažalec piva. Prihranil si je nekaj denarja, katerega je naložil v poštne hranilnice,

potem pa je šel v Ljubljano. Ko je svoje prihranke porabil, je ponarenil iz vloge 10 din v hranilni knjižici 2430 din ter jih polagoma dvignil. Potem je ukradel še svojemu tovarišu hranilno knjižico ter tudi v tisti napravil iz 10 din 1390 din. Tudi ta znesek je dvignil, potem pa je bopegnil v Avstrijo in Nemčijo, od koder so ga pa izgnali. Vrnil se je brez denarja v Maribor, kjer si je preskrbel lažne dokumente na ime Franc Majer. Pregovoril je Lozarja, da sta si napravila nabiralne pole kot in- kasanta za Protituberkulozno ligo ter sta zbirala prostovoljne prispevke. Ker pa se ta posel ni po- sebnostno izplačal, si je Marič s pomočjo Jagodiča pre- skrbel razne štampiljke ter si je ponaredil listine na ime finančnega komisarja Maksa Žitnikar. Kot komisar se je nastanil pri Brumnovih v Perni- cah ter je začel delati v Slovenskih goricah pri kmetih hišne preiskave. Pri tem je vedno zaple- nil denar, češ, da kmetje niso poravnali vseh dav- kov. Na ta način je oškodoval številne ljudi za ve- like vsote. Obsojen je bil na 5 let robove. Lozar je dobil 8 mesecev nepogojnega zapor. Jagodič pa 5 mesecev pogojno na 5 let.

France Marolt predava v Belgradu

Nad vse uspel nastop akademskega kvinteta

Belgrad, 15. januarja. m. V zgornjih prostori- h Ruskega doma je priredilo sinoči Slovensko prosvetno društvo v Belgradu prosvetni večer v proslavo stoletnice rojstva skladatelja Foerster- ja. Predavanje o Foersterju je imel sloviti di- rigent Akademskoga pevskega zbora in vodja folklornega inštituta v Ljubljani France Marolt. Nastopil je tudi Akademski kvintet iz Ljubljane in zapel več Foersterjevih skladb ter za dovr-

šeno petje žel veliko odobravanja in priznanja. Kvintet je sinoči od 1—2 ponoči po radiu zapel tudi nekaj slovenskih narodnih pesmi za slo- venske izseljence v Ameriki. Nocoj od 8—9 pa bo zopet pel v belgrajskem radiu, nato pa na drugem prosvetnem večeru Prosvetnega društva v Belgradu, na katerem bo dirigent France Ma- rolt predaval o slovenski narodni pesmi.

Gradnja ceste Kočevje-Brod pred sodiščem

Kočevje, 14. januarja.

Ko je minulo leto Gradbena družba delala cesto Kočevje-Brod na Kolpi, je morala pri ne- katerih zemljiških posestnikih razlastiti zemljo, da je cesto lahko tako izpeljala kot je predvide- val načrt, odobren po kr. banski upravi v Ljub- ljani. Tako so nekaterim zemljiškim posestni- kom vzeli več, drugim manj. Tudi tukajšnjemu veletrgovcu A. Kressetu so vzeli nekaj zemlje. Ta je pa šel v svoji jezi tako daleč, da je ne- kega popoldneva v eni izmed kočevskih kavarn brez vsakega povoda napadel šefa Gradbene družbe in mu v navzočnosti vseh kavarniških gostov rekel, da je Staatsbetrüger (da goljufa državo itd.).

Ker se je inž. Trenz zaradi teh besedi, izre- čenih na javnem prostoru, čutil užaljenega, je vložil tožbo zaradi klevete. Na razpravi je ob- dolženi Kresse svoje dejanje tajil ter predlagal pri dogodku navzoče prič, ki naj bi Kressetu na ljubo potrdile, da kaj takega niso slišale. Zaslisevanje od Kresseta predlaganih prič je bilo dokaj zanimivo. Nekatere so slišale, druge so samo prisluškovale razgovoru med Kressetom in Trenzom, nobena pa ni slišala, ko je Kresse nad inž. Trenzom zavpil, da je goljuf. V kavarni so bili namreč zbrani sami Nemci. Toda že prvo sodišče po obdolžencu Kressetu predlaganim pričam ni dalo vere, ker je nasprotno inž. Trenz- za zapriseglo in potem veletrgovca A. Kresseta obsodilo na 1000 (tisoč) dinarjev denarne kazni in plačilo vseh pravnih stroškov. Kazen se mu pa odloži za dobo dveh let.

Obdolženec in sedaj obsojeni Kresse pa s kaznijo ni bil zadovoljen. Prišlo se je na okrož- no kot prizivno sodišče v Novo mesto.

Prizivni kazenski senat novomeškega okrož- nega sodišča je izdal sodbo, na podlagi katere se priziv obdolženega veletrgovca A. Kresseta kot neosnovan zavrne, dočim je prizivu inž. Trenza ugodilo in prvo sodbo v toliko spreme- nilo, da je veletrgovca A. Kresseta kot klevet- nika obsodilo na 7 (sedem) dni zaporu in 1000 (tisoč) dinarjev denarne kazni in plačilo vseh pravnih stroškov, ki se izreko za izterljive. Kazen se mu odloži za dobo dveh let.

Rektor univerze kralja Aleksandra I. in dekan medicinske fakultete

sporočata tužno vest, da je dne 14. januarja umrl gospod

dr. med. in dr. phil.

ALFRED ŠERKO

redni univerzitetni profesor, bivši rektor, večkratni dekan in prodekan med. fakultete, mnogoletni predsednik dr. Oražnovega dijaškega doma, odlikovan z redom sv. Save III. razr., Belega Leva, itd.

Velezaslužnemu članu profesorskega kolegija ohrani univerza trajen in časten spomin!

Pogreb bo v nedeljo, dne 16. januarja 1938 ob štirih popoldne od pokojnikovega doma Gregorčičeva cesta 15 na pokopališče k Sv. Križu.

V Ljubljani, dne 14. januarja 1938.

Naš listek v filmu:

Errol Flynn in Olivia de Havilland njuna pot k filmski slavi

Če se danes, ko je v ljubljanskem kinu Union prva predstava filma »Poročnik indijske brigade«, v nekaj vrstah pobavimo z zasebnim življenjem filmskih junakov, ki nastopajo v glavnih vlogah, ne bo odveč. Hočemo vsaj v grobih obrisih očitati življenjsko pot igralca Errola Flynna in 19-letne Olivije de Havilland in pokazati, kako sta ravno ta dva od tolikih tisočev, ki so željni slave, prišla do tolikih uspehov.

Errol Flynn, ki v filmu »Poročnik indijske brigade« igra vlogo poročnika Vickersa.

Errol Flynn je po rodu Ireec. Bil je že v svojih zgodnjih letih eden tistih, ki so za vse drugo manj dovzelniki, kakor pa za pustolovščine. Da je postal filmski igralec, in še celo tako slaven, je bilo zgolj naključje. S temi tremi stavki bi bile v glavnem podane vse glavne lastnosti tega človeka, ki je šele pred nedavnim prišel v filmsko mesto Hollywood. Izmed vseh hollywoodskih filmskih junakov ima Errol Flynn brez dvoma najbolj slikovito preteklost. Danes je star komaj 26 let, pa je prepotoval že mnogo sveta, kamor ga je seveda gnala želja po pustolovščinah. Baval se je že z najrazličnejšimi poklici. Kratko: to je neugnan človek, ki ga življenje v vsaki potankosti zanima. Sicer pa so o njem napisane že tudi knjige.

Tega Irca so vzgojili deloma na Angleškem, deloma pa na Francoskem. Prvi korak k slavi je napravil ta svetovni potnik leta 1928, ko se je udeležil olimpijskih iger v Amsterdamu kot angleški bokear. Nato je potoval kot britanski policist na Novo Gvinejo, kjer je pazil na tamkajšnje domačine, ki so delali na plantažah. Pozneje ga vidimo, kako prevaža od otoka do otoka v Južnem Tihem oceanu potnike in prtljago. Ko se mu je njegov čoln nekoč razbil ob pečinah in ni imel denarja, da bi si kupil drugega, je brž organiziral neko družbo ter z njo odšel za zlatom v notranjost Nove Guineje. Po nadčloveških naporih se je njegovi družbi res posrečilo, da je odkrila zlate žile, toda na žalost šele takrat, ko so prihajale v te kraje že tudi druge skupine, ki so tudi imele precej uspeha s stikanjem za zlatom. Flynn je tedaj spoznal, da

Milijon šterlingov na dan za oboroževanje

bo porabila Anglija v bodočem letu. Kljub svojim neizmernim dohodkom bo morala tudi ona najeti posojilo, da bo lahko krila svoje državne stroške, ki vsi kupaj znašajo toliko kakor oboroževanje samo, t. j. 360 milij. šterlingov ali 85 milijard din ali desekrat več kot ves naš državni proračun.

je najboljši, če svoj »rudnik« proda, kar je tudi storil. Zanj je dobil 10.000 dolarjev. S tem denarjem je začel brezdelno življenje, v katerem se je vzdramil šele tedaj, ko je videl, da mu bo kmalu denarja zmanjkalo. In spet ga vidimo v družbi nekega svojega tovariša, nič manjšega pustolovca, na samotnih otokih Tihega morja, nato spet na ameriških plantažah, kjer nagovarja domačine, naj bi vstopili v službo angleških kolonistov. Pri tem je tudi dobro zaslužil.

Slednjic je Flynn spet kupil malo ladjo, ki jo je pozneje neko filmsko podjetje pri njem najelo, da bi filmalo boje med roparji na Novi Guineji. On je bil pri teh spopadih častnik in takrat ga je tudi prvič vjela filmska kamera. Temu filmskemu podjetju se je Flynnovo igranje toliko dopadlo, da ga je pozneje spet poklicalo, da nastopi pri snemanju nekega drugega filma na otoku Tahitiu. Igralska žilica mu odslej ni več dala miru. Kmalu je prišel na Angleško, kjer je nastopil v nekem tamkajšnjem gledališču. Igral je nekaj vlog tako izvrstno, da je vzbudil pozornost pri nekaterih filmskih podjetjih. Kmalu je sledila njegova pogodba z Werner Brosom.

Flynn se je kmalu po svojem prihodu na Francosko oženil z mlado francosko igralko Lili Damit, ko jo je komaj poznal dobrih šest mesecev.

19-letna Olivia de Havilland, ki igra v »Poročniku indijske brigade« — Elizabeto Campbellovo.

Večji ameriški časopisi prinašajo reklamo za kremo, ki so ji dali ime »Olivia de Havilland«, in konkurenca je to kremo prekrstila še v »Super-Olivia-kremo«. Pa še to: V kalifornijskih kopališčih veljajo za najbolj razkošne kopalne obleke prav tiste, ki so napravljene iz »Havilland-trikojac«.

To ime meče spretnim trgovcem v roke težke milijone. Na tisoče mladih ameriških deklet skuša do vseh podrobnosti posnemati življenje 19-letne Olivije in seveda tudi v enaki meri poslati slavni. Toda to se jim ne posreči, ker ne vedo, v čem prav za prav obstoji skrivnost uspeha velikih filmskih igralk in igralcev.

Kdo more že samo slutiti, kaj se odigrava v duši mlade Olivije, ki se ji je komaj šele posrečilo, da začne sama živeti svoje življenje in ne samo igrati življenje drugih. Brez dvoma ji njeno umet-

niško delovanje daje zadovoljstva, ker vsak pravi umetnik vidi v svojem delu namen svojega življenja. In tako je tudi mlado Olivijo, ko je nastopila v dveh filmih: »Antonio Adverso« in »Poročnik indijske brigade« prevzel nek zanos, ki se vzbudi v umetniku tedaj, kadar je prepričan, da se mu je nekaj posrečilo. Bila je rojena v Saratogi v Kaliforniji, in bogve, če si danes spet ne želi nazaj tja, kjer je preživela svojo mladost brez skrbi in notranjih bojov, kjer se jemamila s svojo lastno čustvenostjo, ki jo je zlivala v mehke pesmi mladosti. Olivija de Havilland je rojena umetnica, na-

darjena pesnica, precej uspeha pa je tudi že imela pri svojem kiparskem poslu. Nikdar ni sanjala o svoji filmski slavi. Pridno se je učila jezikov, zanimala se zelo tudi za zgodovino umetnosti ter nekoliko sanjala tudi o slikarstvu. Ko je s svojimi starši prišla pred dvema letoma v Hollywood, tudi ni slutila, da bo Max Reinhardt, ki je ravno tedaj pripravil svoj film »Sen kresne noči«, v njej našel svojo »Hermijo«. Postala je filmska igralka svetovnega slovesa. Pridobila si je slavo, po kateri — pravijo — ni nikdar hlepela. In morda ravno v tem leži tista skrivnost njenih uspehov.

Zgled neverjetnega poguma in potrpežljivosti

Mož, ki je bil v 30 letih 48 krat operiran

Največjih junakov ne smemo iskati pri kakih nevarnih, vratolomnih podjetjih, v vojski, v letalstvu, cirkusu itd., ampak na bolniških posteljah. Med največje take junake lahko štejemo nekega francoskega legionarja, ki je s počasnimi operacijami v tridesetih letih zgubil roke in noge, pa še ne obupa in se ne da ugnati bridki usodi, ki se je zagrizla vanj.

V svoji mladosti je bil neugnan razposajenec. Koliko je zaradi tega prestal v šoli, koliko pozneje, ko se je učil reznih obrti, pa mu njegova silovita narava ni dala nikjer obstanka. Zato je odšel iz svojega hribovitega, krasnega kraja na švicarski meji v Marseille, kjer so nabirali prostovoljce za tujsko legijo. Željan doživljanja po tujih krajih, se je prijavil, prišel v Afriko, se boril v mnogih bitkah, ne da bi se oziral življenje in zdravje; se zopet prijavil za vojsko na Kitajskem, kjer je padlo nešteto njegovih tovarišev, sam pa je iz vseh najhujših spopadov odnesel zdravo kožo. Bil je določen za posebno poslanstvo.

Kot vojak na Kitajskem se je nekoč z bambusom zbil za noht. Neznatna ranica je povzročila zastrupljenje krvi. Nobena operacija mu ni pomagala. Najprej so mu izrezali zastrupljeno mesto, potem členek prsta, nato ves prst, a zastrupljenje je šlo dalje. Odrezati so mu morali zapetje, potem roko, nato še drugo roko. Obe roki, in nogi in to v 48 operacijah v 30 letih. Strašno je trpel ne samo zaradi bolečin, ampak največ zaradi tega, ker je videl, kako ga usoda neusmiljeno priklepa na posteljo, na mirovanje; njega, ki ni mogel nikdar in nikjer biti pri miru. Svetovno vojno je prebil v postelji v neki bolnišnici, kar je njega kot strastnega vojaka neizmerno bolelo.

Nekoč pa, kakor sam pravi, ko je bil najbolj obupan, je zagledal pred seboj svetel križ. Od tedaj je začutil v sebi neizmeren pogum in tolažbo. Začel je bodriti svoje bolniške nesrečne tovariše. Zapustil je bolnišnico in s posebno pravico, pritrjeno na ramo, se je začel učiti pisati

na stroj in spisal knjigo »Potrpežljivost«. Kdo bi mogel o tem bolje pisati, kot on!

V tem svojem stanju brez rok in nog se je celo oženil s svojo bolniško strežnico, vdovo in materjo štirih otrok. Začel je zopet »potovali« in prirežati predavanja, s katerimi preživlja sebe in družino. Najbolj ga zanima primer Američanke Helene Kellerjeve, ki je bila slepa, nima in gluha od rojstva, pa se ni dala ugnati svoji težki usodi, jo premagala in dosegla večje uspehe kot večina ljudi, ki imajo vse svoje čute dobro razvite.

Kdor pravi, da je življenje boj, se pač ne zaveda tega tako dobro kot legionar Froidevaux, ki se je boril z Marokanci, s Kitajci, a najbolj s svojo usodo, se še bori in se bo boril do konca, ker le boj je vreden moža.

Programi Radio Ljubljana

Sobota, 15. januarja: 12. Pisana zmes veselih stvari — za radost in dobro voljo skrb (plošče) — 12.45 Vreme, poročila — 13. Čas, spored, obvestila — 13.20 Pisana zmes veselih stvari — za radost in dobro voljo skrb (plošče) — 14. Vreme — 17. Za delopust (igra Radijski orkester) — 17.40 Kazenski prestopki mladostnikov (Vojko Jagodine) — 18. Slovenske narodne (g. Drago Zagar ob spremljavi ceter Minka Trinka) 18.40 Varujmo naravo (g. dr. Valter Bohinec) — 19. Čas, vreme, poročila, spored obvestila — 19.30 Nae. ura — 19.50 Pregled sporda — 20. O zunanjih politiki (g. urednik dr. Lojze Kuhar) — 20.30 Zbaven in zelo poučen prerez Aleševčevega Brenceljana iz let 1869 do 1880. Za pisan večer priredil Niko Kuret — 22. Čas, vreme, poročila, spored — 22.15 Prenos plesne glasbe s Slovenskega večera na Taboru.

Drugi programi

Sobota, 15. januarja: Belgrad: 20. Prenos opere iz zagrebškega gledališča — Zagreb: 20. Slovenski zbor, 20.30 Nar. pesmi, 21.40 Veliki orkester — Dunaj: 19.10 O filmu, 19.30 Stolžova opereta — Izgubljeni valček, 21.40 Klavir, 22.30 Kvartet, 23. Dunajska glasba — Budimpešta: 19. Leburjeva opereta »Vesela vdova«, 21.55 Jazz, 22.40 Operni orkester — Trst-Milan-Frankfurt: 21. Puccinijeva opera »Madama Butterfly« — Rim-Bari: 17.15 Plesna glasba, 21. Kalmunova opereta »Bajadera« — Praga: 19.30 Valčki in koračnice ter potpuri, 20.20 Ljudski koncert, 21. Opereta, 22.30 Plesna glasba — Ljubljana: 20. Gledališki prenos, 21. Plesna glasba

Zaviti klanci na novih abesinskih cestah, ki so jih zgradili Italijani. Slika ravno kaže veliko kolono tovornih avtomobilov na enem najhujših klancev.

M. Jacoby - R. Leigh:

Poročnik indijske brigade

95

Zdaj ko je moral dati zapoved generalu Warrentonu, naj se s svojimi oddelki umakne, je premišljeval in prišel do spoznanja, da bo tako povelje vzbudilo nevoljo in bo neugodno vplivalo na razpoloženje angleških konjenikov, ki jih je razjedala želja, da bi planili na balaklavsko višino, kjer je tičal Surat kan...

Toda moral je Warrentonu zapovedati tako, zakaj tako se je glasilo naročilo vrhovnega bojnega sveta, čeprav bi bil sam raje storil drugače. Toda kakega samolastnega koraka ni mogel tvegati, saj je komaj pred kratkim prišel na Krim in je bil še premalo poučen o vojaškem položaju na bojiščih.

Ta trenutek je zaskočil trkanje na vratih.

Vstopil je major Geoffrey Vickers, ki je prinesel neke spise od generala Warrentona. Ustavil se je pred guvernerjem, pozdravil in povedal:

»Sir, poslal me je general Warrenton, ki vas prosi, da bi podpisali te listine.«

»Položite jih na mizo! Sedite.«

Vickers prvi trenutek ni razumel, kaj mu naroča guverner. Saj ni prišel k njemu na razgovor, marveč po službeni poti. A sir Macefield je dejal še enkrat:

»Sedite! Moram vam narekovati važno naročilo za generala Warrentona!«

Zdaj ga je Vickers poslušal. Prijel je pero in čakal. Ves je gorel od razburjenja. Nazadnje bo vendarle prišlo tisto, kar čakajo že mesec dni! Zdaj bodo konec koncev le dali zapoved, naj indijska brigada naskoči Balaklavo! Zato je vendar tudi prišla iz Indije sem...!

»Pišite!«

»Povelje...«

Štev. 1174. Zaupno.

Njegovi ekscelenci brigadnemu generalu siru Benjaminu Warrentonu,

štab indijske brigade.

Takoj po prejemu tega povelja se mora vaša brigada umakniti za tri kilometre iz sedanjih položajev in tam čakati nadaljnjih povelj.

Vickers je odložil pero, še preden je sir Charles dejal, da je narekovanje končano, in je guvernerja gledal, kakor da ne razume, kaj mu je pravkar narekoval.

Cez čas je vprašal:

»Indijska brigada se bo umaknila?«

»To je zapoved vrhovnega poveljnika!«

Vickers je vzkliznil:

»Toda, saj Balaklavi poveljuje vendar grof Volonov in — Surat kam je z njimi!«

Sir Charles mu je odvrnil z mirnim glasom:

»To tudi mi vemo!«

Zdaj je Vickers vstal in gledal Macefielda, ki je ta trenutek držal v rokah napisano zapoved, katero je narekoval Vickersu in bral, če je major prav napisal.

Nekaj časa sta oba molčala. Vickers je le s težko muko obvladoval razburjenje, ki ga je obšlo ob tem novem, nerazumljivem povelju teh čudnih predstojnikov. Najraje bi se bil obrnil in šel, taka jeza ga je obhajala:

Potem je začel:

»Zdaj je vendar enkrat prišel čas, da bi konjeniki sedemindvajsetega polka naskočili. Vsak naš vojak bi se rad maščeval nad Suratom za Chukoti!«

»Toda zdaj je nemogoče. Izključeno. Najmočnejše ruske baterije so postavljene nad obronki Doline smrti, katero Rusi z višine docela obvladajo in drže pod svojim ognjem. Saj veste, zakaj je to Dolina smrti.«

»Če šeststo naših ljudi v skoku napade višine, bo imel sovražnik precej posla. Medtem ko bi napadali, bi zavezniški oddelki lahko naskočili Sebastopolj in ga osvojili in...«

Geoffrey je govoril z razburjenim glasom in tako naglo, da mu je bilo videti, da je o takem načrtu že razmišljeval.

»Če zavzamemo Sebastopolj, bo moral car prositi za mir. Zmaga bo naša na mah. Vsa krimska vojna je odvisna od Sebastopolja, torej — od Balaklave. In zdaj naj se umaknemo od tam, kamor edino spadamo in kjer smo potrebni?«

Sir Charles mu ni takoj odgovoril. Premišljeval je o tem, kar mu je pravil mladi major, potem se je ozrl vanj in rekel:

»Vaš načrt je dobro zamišljen, toda preveč drzen!«

Foto Warner Bros

Nekaj časa sta Vickers in sir Macefield molčala.